

**„Lietuvos automobilių sporto federacija“
ŽINIASKLAIDOS MONITORINGAS**

Visetas | 2017

Bendrovė	Šaltinis (auditorija)	Komunikacinė žinutė	Data	Pastabos
LASF	<i>delfi.lt (1 646 776)</i> <i>automanas.tv3.lt (334 878)</i> <i>sportas.info.lt</i>	<p>Paulius Kiudys: autosporto žavesys – nežinomybė ir adrenalinas</p> <p>Paulius Kiudys – 21-erių metų kroso lenktynininkas. Pasak Pauliaus, automobilių sportas yra sunkus ir pastangų reikalaujantis užsiėmimas, tačiau tai ir yra žaviausia – po atkaklaus darbo galima džiaugtis pasiektais rezultatais. Vaikinas dalyvauja Lietuvos autokroso regioninėse varžybose, Lietuvos automobilių kroso čempionate ir panašiuose renginiuose. Paulius sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobilių sportu ir pristatyti jaunąją lenktynininkų kartą, ir papasakojo savo istoriją.</p>	2017-02-28	Pranešimas spaudai.
	<i>15min.lt (1 213 766)</i>	<p>Autokrosas Latvijoje: čempioniška trasa, išskirtinis varžybų formatas ir lietuviai ant podiumo</p> <p>Apibendrinant varžybas Latvijoje galima pasakyti, kad „Folkrace“ yra žavios, mėgėjiškos lenktynės, kurios labiau primena senų laužų kovą dėl išlikimo.</p> <p>Tačiau tai yra puikus ir pigus tramplinas jauniems sportininkams, kurie dar tik ieško savęs</p>	2017-02-28	LASF kritikuojama dėl to, kokias varžybas laiko nelegaliomis.

		<p>automobilių sporte.</p> <p>Deja, bet Lietuvoje viskas priešingai – dalyviams pigias, regionų reikšmės varžybas Lietuvos automobilių sporto federacija atviru tekstu vadina nelegaliomis ir žeria priekaištus net šias varžybas fotografuojantiems asmenims.</p>		
	<p><i>delfi.lt (1 569 825)</i> <i>15min.lt (1 225 482)</i> <i>lrytas.lt (866 651)</i> <i>automanas.tv3.lt (399 197)</i> <i>98.lt</i> <i>sportas.info.lt</i></p>	<p>KTK autoklubo nariai: „Automobilių sportas – gyvenimo iššūkis“</p> <p>Povilas Bonkevičius ir Rokas Zaruskas – studentai, vadovaujantys Kauno technikos kolegijos (KTK) autoklubui. Jau 3 metus veikiantis klubas vienija automobilių sportą mylinčius studentus, kurie kartu tobulėja visose autosporto srityse ir siekia vis aukštesnių rezultatų. Studentai sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobilių sportu bei pristatyti jaunąją sportininkų kartą, ir trumpai papasakojo KTK autoklubo istoriją.</p>	2017-02-20	Pranešimas spaudai.
	<p><i>delfi.lt (1 550 401)</i> <i>15min.lt (1 151 945)</i> <i>lrytas.lt (891 172)</i> <i>automanas.tv3.lt (493 201)</i> <i>alfa.lt (320 762)</i> <i>sportas.info.lt</i></p>	<p>Virtualios lenktynės – jau Lietuvoje</p> <p>Pasak Lietuvos automobilių sporto federacijos (LASF) prezidento Romo Austinsko, virtualioje realybėje vykstančios lenktynės patrauklios tuo, kad jose save išbandyti gali kur kas platesnė žmonių auditorija. Automobilių sportas – viena brangiausių sporto šakų pasaulyje, todėl ne kiekvienas automobiliais besidomintis, gali sau leisti važiuoti profesionaliais lenktyniniais bolidais, o varžytis simulatoriaus pagalba galima patiriant</p>	2017-02-15	Pranešimas spaudai.

		kur kas mažesnes finansines išlaidas. Atveriamos galimybės ir neįgaliesiems, kurių dalyvavimas autosporte, kitu atveju, būtų nors ir įmanomas, bet komplikuoatas.		
	<i>delfi.lt (1 551 409)</i> <i>15min.lt (1 291 328)</i> <i>98.lt</i> <i>sportas.info.lt</i>	<p>Marius Vėgėlė: „Lenktynininkai visada gyvena pasiruošimu varžyboms“</p> <p>Marius Vėgėlė – 22-ejų metų ralio lenktynininkas. Vaikinas neslepia, kad automobilių sportas jam jau tapo nepagydoma liga, o ralis sudomino taip, kad galimybės pasitraukti tiesiog nėra. Dėl šių priežasčių jaunas sportininkas stengiasi dalyvauti visose varžybose, kuriose tik gali ir tiki, kad atkakliai siekdamas savo svajonių parodys puikius rezultatus.</p> <p>Marius sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobilių sportu bei pristatyti jaunąją sportininkų kartą, ir papasakojo savo istoriją.</p>	2017-02-07	Pranešimas spaudai.

LIETUVOS AUTOMOBILIŲ SPORTO FEDERACIJOS PUBLIKACIJOS

Paulius Kiudys: autosporto žavesys – nežinomybė ir adrenalinas

Komunikacinis pranešimas

2017-02-28

Paulius Kiudys – 21-erių metų kroso lenktynininkas. Pasak Pauliaus, automobilių sportas yra sunkus ir pastangų reikalaujantis užsiėmimas, tačiau tai ir yra žaviausia – po atkaklaus darbo galima džiaugtis pasiektais rezultatais. Vaikinas dalyvauja Lietuvos autokroso regioninėse varžybose, Lietuvos automobilių kroso čempionate ir panašiuose renginiuose. Paulius sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobilių sportu ir pristatyti jaunąją lenktynininkų kartą, ir papasakojo savo istoriją.

Kas tave atvedė į automobilių sportą?

Šeimos ir draugų palaikymas buvo pagrindinis veiksnys. Jie vis pastebėdavo mano aistrą mašinoms, su kuriomis mėgstu ne tik važinėti, bet ir jas remontuoti. Taip ir supratau, kad noriu pradėti lenktynininko karjerą.

Kodėl iš daugelio sporto šakų pasirinkai būtent krosą?

Pasirinkau krosą, nes tai – kontaktinė kova. Kaip ir įprasta automobilių sporte, niekada negali žinoti, kaip susiklostys aplinkybės viename ar kitame važiuojame, o tai mane labiausiai traukia – nežinomybė ir adrenalinas.

Ką manai apie kroso padėtį Lietuvoje? Gal turi idėjų, ką būtų galima pakeisti ar patobulinti, kad susidomėjimas šia šaka augtų?

Apie krosą Lietuvoje galiu atsiliepti tik teigiamai. Turime tikrai ne vieną gerą trasą: Plungės, Vilkyčių, Šakių ir pan. Akivaizdu, kad ši sporto šaka – brangus malonumas, kurį ne kiekvienas žmogus gali sau leisti. Ką galėčiau pasiūlyti? Bendromis jėgomis sukurti klasę arba atskiras varžybas, kurios nereikalautų įmantraus automobilio, kuriose galima būtų varžytis jau nuo 15 metų. Tokiu būdu ne tik leistume nepatiriant didelių finansinių išlaidų žmonėms dalyvauti varžybose, bet ir skatintume jaunimo įsitraukimą ir tobulėjimą. Puikus pavyzdys – kaimyninėje Latvijoje vykstančios varžybos „Folkrace“.

Kokias savybes tau išugdė autosportas?

Autosportas – užsiėmimas, reikalaujantis daug laiko ir kantrybės, išmokantis darnaus darbo komandoje ir padedantis tobulinti vairavimo įgūdžius. Man tai labai svarbu ir džiaugiuosi, kad galiu mokytis darydamas tai, ką labiausiai mėgstu.

Kaip kovoji su įtampa, patiriama varžybų metu ar po jų? Kas sunkiausia šiame sporte?

Didžiausia įtampa tvyro prieš finalinius važiavimus ir tada, kai sprendžiasi visos dienos pozicijos. Karjeros pradžioje susitvarkyti su jauduliu buvo tikrai sunku, tačiau dabar į viską reaguju ramiau, stengiuosi save nuteikti teigiamai. Žinoma, būna sunkumų – nieko nėra lengvo.

Kiek paprastai užtrunka pasiruošimas varžyboms?

Pasiruošimas varžyboms priklauso nuo to, kokios lenktynės laukia ir nuo to, kaip sekėsi praėjusį kartą. Būna, kad po praėjusių varžybų automobilį užtenka tik nuplauti ir patikrinti mazgus, o kartais reikia perrinkti visą variklį ar greičių dėžę.

Ar po varžybų nesunku vėl įprastai elgtis keliuose ir laikytis visų nurodytų taisyklių?

Nesunku. Po varžybų visada važiuoju ramiau, nei prieš jas, kadangi išsikraunu ir visą energiją palieku trasoje.

Tavo nuomone, kiek procentų sėkmingo rezultato sudaro: talentas, sunkus darbas ir aplinkybės?

Jeigu atvirai, nemanau, kad lenktynininku gimstama. Taigi, sunkiam darbui skirčiau visus 100 procentų.

Kokius lūkesčius esi sau išsikėlęs automobilių sporte?

Siekiu tobulėti ir eiti į priekį. Kol kas tai puikiai sekasi.

Kas tave labiausiai motyvuoja siekti aukštumų?

Labiausiai mane motyvuoja mano tėtis, Vytenis Kiudys. Jis mato, kaip tobulėju ir koks svarbus šioje sporto šakoje yra kitų palaikymas, todėl visada mane ragina nesustoti.

Kaip vertini praėjusį savo sezoną? Kokius tikslus esi išsikėlęs naujam?

Praėjęs sezonas buvo gana įdomus. Varžiausi su 1,6 l Honda Civic prieš 2,0 l automobilius. Turėjau techninių gedimų, tačiau galutinėje įskaitoje Lietuvos autokroso regioninėse varžybose užėmiau pirmąją vietą ir esu tuo labai patenkintas. Dėl šio sezono dar yra daug neaiškumų, tačiau labai norėtusi važiuoti Lietuvos kroso čempionate.

Internetė:

<http://www.delfi.lt/auto/automobiliu-sportas/p-kiudys-autosporto-zavesys-nezinomybe-ir-adrenalinas.d?id=73891900>

<http://automanas.tv3.lt/paulius-kiudys-autosporto-zavesys-nezinomybe-ir-adrenalinas/>

<http://www.sportas.info/naujienos/36431-autosportas-vilioja-nezinomybe-ir-adrenalinu.html>

Autokrosas Latvijoje: čempioniška trasa, išskirtinis varžybų formatas ir lietuvis ant podiumo

2017-02-28

Praėjusį šeštadienį Latvijoje, greta Bauskės esančioje „Mūsa Raceland“ trasoje surengtas ketvirtasis „Folkrace“ ir Latvijos automobilių sporto federacijos Kroso komisijos taurės etapas. Šiose veiksmo kupinose varžybose startavo ir vienas lietuvis.

Kol Lietuvos autokroso organizatoriai ir trasų šeimininkai miega žiemos miegu ir dar tik sapnuoja būsimą autokroso sezoną, kaimynai latviai turimą infrastruktūrą ir žiemos dovanojamas sąlygas išnaudoja maksimaliai.

Braliukų šalyje gyvos tradicijos rengti žiemos autokroso lenktynes ir čia jos itin populiarios. Kodėl analogiškų žiemos lenktynių nerengia lietuviai, neaišku, tačiau kaimynai į trasas suburia dešimtis dalyvių. Tiesa, Lietuvos lenktynininkai latvių varžybų, panašu, dar nėra atradę, mat čia epizodiškai startuoja vos vienas kitas lietuvis.

Praėjusį šeštadienį visai netoli nuo Lietuvos, Bauskės miesto pašonėje esančioje legendinėje „Mūsa Raceland“ trasoje buvo surengtas ketvirtasis „Folkrace“ ir Latvijos automobilių sporto federacijos Kroso komisijos taurės etapas. Nors kalendoriuje šis etapas žymimas kaip penktasis, tačiau faktiškai yra ketvirtasis, mat vienas etapas nebuvo įvykdytas.

Atskiros pastraipos verta ir „Mūsa Raceland“ trasa. Tai įspūdingas autokroso kompleksas, įrengtas pagal aukščiausius reikalavimus. Praeityje čia daugelį kartų yra vykęs ir Europos autokroso čempionatas, tad dabar dalyviams varžytis tokio kalibro komplekse yra tikras malonumas. Malonumas būti šioje trasoje yra absoliučiai visiems. Žiūrovų patogumui pastatytos tribūnos, iš kurių matoma absoliučiai visa trasa.

Trasą pagirs bet koks, nors kartą joje buvęs fotografas. Kurs pasisuksi – ten vaizdai. Tramplynai posūkiuose, aštrūs apsisukimai, virazai ir, be abejo, maksimalus saugumas.

Pastaruosius porą metų ši trasa merdėjo, kadangi iki tol ją valdžiusios kompanijos veikla buvo sustabdyta. Buvo skaudu matyti, kaip nenaudojama stovi viena iš Latvijos autokroso Mekų. Tačiau blogi laikai kažkada baigiasi. Ir čia jie pasibaigė su Skandinavų atėjimu. Nauji šeimininkai tuoj pat atnaujino komplekso veiklą ir Bauskės pašonėje esanti trasa prisikėlė naujam gyvenimui.

Šeštadienį į Bauskę lenktyniauti išvyko ir vienas lietuvis, Lietuvos autokroso čempionato, Aukštaitijos autokroso pirmenybių dalyvis, daugkartinis prizininkas ir nugalėtojas Egidijus Kirdeikis. Lietuvis pas *braliukus* nusivežė savo ketvirtosios kartos „Volkswagen Golf“ su itin gražiai murkiančiu R32 varikliu ir keturių varomų ratų sistema. Tačiau apie Egidijų Kirdeikį ir autokroso įskaitą kiek vėliau.

Dabar metas papasakoti apie „Folkrace“ varžybas, kurios turi savitą žavesį ir yra visiškai kitokios. Pirmiausia, čia dalyviai nėra skirstomi pagal variklių galingumą ar varančias ašis. Visi registruojasi į tą pačią klasę. Kitas svarbus akcentas – visi automobiliai turi saugos lankus, tačiau didesnių sportininių modifikacijų čia nedaroma.

Automobiliai maždaug standartiniai išlieka dėl vienos paprastos priežasties. Iš Skandinavijos kilusiose „Folkrace“ lenktynėse yra tradicija, kad bet kuris dalyvis gali nusipirkti kito dalyvio automobilį už 1000 eurų. Sakysite, kad juk galima neparduoti. Ne, negalima.

Jei papuolei į finalinį važiavimą, bet kuriam dalyviui pareiškus norą nupirkti jūsų „kovinį“ automobilį, parduoti jūs privalote. Tai yra „Folkrace“ ir tokios šių varžybų taisyklės.

Nenuostabu, kad čia varžosi įvairūs laužai – seni ir išlengvinti automobiliai, kurių vertė tikrai neperžengia 1000 eurų. Juk nesinorėtų „prikšti“ krūvos pinigų į savo automobilį, patekti į finalą ir vėliau su juo atsisveikinti, kažkam pareiškus norą jį įsigyti.

Būtent dėl šios priežasties lietuvis Egidijus Kirdeikis ir nesiregistravo į „Folkrace“ lenktynes, mat grįžti namo tuščiu „traliuku“, už 1000 eurų pardavus vieną greičiausių kroso automobilių Lietuvoje, būtų jokiais ekonominiais motyvais nepateisinamas dalykas.

Dar vienas latvių rengiamų „Folkrace“ varžybų akcentas – senų „Volvo 740“ įskaita. Šie automobiliai yra „Mūsa Raceland“ trasos nuosavybė ir yra nuomojami visiems norintiems pasivažinėti autokroso trasoje.

Šeštadienį trasoje keturiais identiškais „Volvo“ varžėsi žymūs Latvijos ralio lenktynininkai – Maris Neikšans, Raimonds Stokšs, Janis Berkis ir Kaspars Bumbiers. Jie važiavo kartu su „Folkrace“ dalyviais, tačiau varžėsi atskiroje įskaitoje. Ralistai gerokai aplamdė sunkius ir nelabai rangius „Volvo“ automobilius, tačiau negailėjo gražių epizodų trasoje.

Varžybų išvakarėse organizatoriai nusprendė pasinaudoti naktiniu šaltuku ir trasoje priliejo vandens, tad šeštadienį daugumoje trasos vietų blizgėjo ledas.

Autokroso įskaitos dalyviai čia važiavo sportinėmis dygliuotomis padangomis, tad ledas greitai buvo išpurentas ir kone pusę varžybų dalyviai lenktynavo purvo trasoje, kurioje būtų buvę logiška naudoti įprastas autokroso padangas. Taip, „rocket“ tipo padangoms čia buvo mirtinas išbandymas, nes po lenktynių šiose specialiai ledui sukurtose padangose dyglių pas visus gerokai sumažėjo.

Tuo metu „Folkrace“ įskaitos dalyviai trasa skriejo paprastomis padangomis. Daugelis naudojo restauruotas, minkštos gumos padangas, tačiau ir jos kai kada negelbėjo nuo kontaktų su trasos atitvarais. Varžybų dieną permaininga buvo ne tik trasos danga, bet ir oras. Kas pusvalandį skaisčią ir jau pavasarišką saulę keitė pūga, tad dalyviai galėjo savo jėgas išmėginti įvairiomis sąlygomis.

Latvių organizuojamos „Folkrace“ ir LAF Kroso komisijos taurės varžybos dar išsiskiria ir tuo, kad čia nėra jokios kvalifikacijos starto pozicijoms nustatyti. Dalyviai tiesiog traukia burtus ir taip sužino starto vietą. Po keturių įskaitinių važiavimų vyksta finalai, o jei dalyvių daugiau, prieš tai rengiamas ir pusfinalis.

Vienintelis šiose varžybose dalyvavęs lietuvis Egidijus Kirdeikis Latvijoje apgynė savo šalies spalvas ir po atkaklios kovos su *braliukais* užlipo ant prizininkų pakylos. Lietuvis iškovojo antrą vietą, į priekį finale praleidęs itin greitą ir konkurencingą automobilį „Audi Coupe“ su 2,2 turbo varikliu vairavusį latvį Janį Vegerį.

Itin netikėta situacija susiklostė kovoje dėl trečiosios vietos. Jau trečiame finalinio važiavimo rate užsidegė latvio Janio Kozlovskio „Toyota MR2“.

Nepaisydamas iš po automobilio kylančių liepsnų, braliukas iki pat finišo įkandin sekė Egidijui Kirdeikiui, tačiau likus vos porai šimtų metrų iki šachmatinės vėliavos mosto, degantis automobilis ėmė stoti. Paskutiniuose metruose trečios vietos taurę iškovojo VAZ 2104 vairavęs Kristaps Grunte.

„Folkrace“ finale taip pat buvo karšta. Ne visiems startavusiems dalyviams pavyko finišuoti, mat bekompromisė ir principinė senų laužų kova kai kuriems baigėsi smūgiais į atitvarus.

„Folkrace“ įskatoje nugalėtoju tapo Edvins Vansovičs su „Nissan Sunny“. Antrą vietą užėmė autokrose itin retai matomą „Audi 100“ modelį pilotavęs Maris Zalitis. Trečią poziciją išplėšė Viestus Pletiens su antrosios kartos „Golf“.

„Volvo“ įskaitoje, kurioje varžėsi keturi ralio lenktynininkai, nugalėjo Maris Neikšans. Iškart už jo finišavo Raimonds Strokšs, o į trečią vietą kiek apdaužytu „Volvo“ prasibrovė Janis Berkis. Apibendrinant varžybas Latvijoje galima pasakyti, kad „Folkrace“ yra žavios, mėgėjiškos lenktynės, kurios labiau primena senų laužų kovą dėl išlikimo.

Tačiau tai yra puikus ir pigus tramplinas jauniems sportininkams, kurie dar tik ieško savęs automobilių sporte.

Deja, bet Lietuvoje viskas priešingai – dalyviams pigias, regionų reikšmės varžybas Lietuvos automobilių sporto federacija atviru tekstu vadina nelegaliomis ir žeria priekaištus net šias varžybas fotografuojantiems asmenims.

Gerbiami funkcionieriai, pasižiūrėkite į kaimynus, kur federacija ir mėgėjiškų varžybų organizatoriai eina koja kojon. Kuo latviai geresni už mus? Kas trukdo surasti kompromisą? Atsakykite viešai, o ne eiliniu skambučiu šių eilučių autoriui su šimtąsyk jau girdėtais priekaištais. Neskambinkite, man jūsų verkšlenimai neįdomūs.

Tuo metu Latvijos automobilių sporto federacijos Kroso komisijos taurės autokroso įskaita, kurioje šeštadienį lenktyniavo Egidijus Kirdeikis, yra tai, ką turėtų atrasti ir kiti Lietuvos sportininkai. Mažiau matytos, bet labai kokybiškos trasos, greiti dalyviai ir jų technikos įvairovė bei visą sezoną gyvuojantis autokrosas.

Tikrai nesiūlau tapti dezertyrais ir persikelti lenktyniauti tik į Latviją, tačiau prie savo sezono planų pridėti keletą varžybų pas *braliukus* – tikrai verta. Bent jau iki tol, kol žiemos laikotarpis Lietuvoje, kurioje apstu itin kokybiškų kroso trasų, bus skiriamas miegui, o ne varžybų organizavimui.

Internetė:

<http://www.15min.lt/gazas/naujiena/autosportas/autokrosas-latvijoje-cempioniska-trasa-isskirtinis-varzybu-formatas-ir-lietuvis-ant-podiumo-25-761532>

KTK autoklubo nariai: „Automobilių sportas – gyvenimo iššūkis“

Komunikacinis pranešimas
2017-02-20

Povilas Bonkevičius ir Rokas Zaruskas – studentai, vadovaujantys Kauno technikos kolegijos (KTK) autoklubui. Jau 3 metus veikiantis klubas vienija automobilių sportą mylinčius studentus, kurie kartu tobulėja visose autosporto srityse ir siekia vis aukštesnių rezultatų. Studentai sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobiliu sportu bei pristatyti jaunąją sportininkų kartą, ir trumpai papasakojo KTK autoklubo istoriją.

Kaip kilo idėja įkurti KTK autoklubą? Ar teko susidurti su sunkumais, ar pasiūlyta idėja iškart susilaukė palaikymo?

Įstoję į Kauno technikos kolegiją radome nemažai bendraminčių, kuriems automobilių sportas nuo mažens buvo „įaugęs į kraują“. Iš didelio noro įsilieti į automobilių sporto bendruomenę ir dalyvauti įvairiose varžybose nusprendėme suburti komandą. Netrukus savo idėją pristatėme ir KTK komisijai, kurią sudaro kolegijos direktorius, pavaduotoja, dėstytojai bei studijų organizavimo skyrius. Komisijai mūsų mintis labai patiko. Gavome visokeriopą pagalbą – patalpas, finansavimą bei kitus dalykus, kurie buvo reikalingi klubo veiklos pradžiai.

Kiek laiko gyvuoja šis klubas? Kokia jo struktūra?

Klubas gyvuoja jau 3 metus. Šiuo metu mūsų komandą sudaro 30 narių, kurie išsiskirstę į tokias sritis: mechanikai, organizatoriai, teisėjai, vairuotojai ir tiekėjai.

Koks KTK klubo tikslas?

Norime padėti jauniems žmonėms išbandyti automobilių sportą ir galbūt atrasti save šioje šakoje. Jau esame suorganizavę daugiau nei 10 varžybų ir įvairių mokomųjų renginių. Pavyzdžiui, paskaita „Automobilių sportas – sėkmingas startas“, organizuojamos treniruotės norintiems pradėti sportuoti bei apsilankymai mokyklose šviečiant jaunąją kartą apie šią sporto

šaką. Taip pat stengiamės dalyvauti kuo įvairesnėse automobilių sporto varžybose, kuriose galėtumėme realizuoti save ir augti kaip komanda.

Ar klube vyksta narių atranka, ar gali prisijungti visi norintys?

Prisijungti prie klubo veiklos gali visi norintys KTK studentai.

Kokias automobilių sporto šakas propaguojate?

Šiuo metu – žiedines lenktynes, rali, slalomo tipo varžybas. Žinoma, turime minčių išmėginti ir kitas.

Kokiose varžybose su klubu jau esate dalyvavę?

Esame dalyvavę „Autoplius Fast Lap“ etapuose Lietuvoje ir Estijoje, ralyje „Aplink Lietuvą“, bei įvairiose greituminio slalomo varžybose. Didesnių laimėjimų, kol kas, dar neturime. Šiuo metu mūsų tikslas – artima pažintis su automobilių sportu ir skirtingomis jo šakomis.

Kiek automobilių ir ekipažų turi klubas?

Šiuo metu turime 3 klubo automobilius, o ekipažai keičiasi nuolat. Na, išskyrus mūsų klubo draugus, kurie važiuoja už mūsų klubą su nuosavais automobiliais.

Ar paskaitų metų įgytos žinios padeda varžybose, ar atvirkščiai – varžybų įgūdžiai paskaitose?

Negalėtume pasakyti, kad paskaitų metų įgytos žinios dažnai padeda automobilių sporte, galbūt yra atvirkščiai: varžybų ir jų pasiruošimo metu įgytos žinios padeda paskaitose.

Kiek paprastai laiko ruošiatės varžyboms?

Kalbant apie techninę pusę, tai pasiruošimas vyksta nuolatos. Na, o vyksiančią komandą, reikiamą įrangą varžyboms pradėdami dėliotis likus keletui savaičių iki varžybų ir to pilnai užtenka.

Su kokiais sunkumais tenka susidurti vadovaujant klubui?

Nuolat dirbame su komandos organizacine struktūra ir stengiamės ją tobulinti, bet kartais susiduriame su laiko trūkumu. Tačiau stengiamės teisingai ir atsakingai susidėlioti prioritetus ir tuomet viskas įmanoma. Jeigu prieš 2 metus dar galėjome KTK autoklubą vadinti savo hobiu, tai dabar jau vadiname jį darbu.

Kokius tikslus sau esate išsikėlę ateityje?

Tikslų turime tikrai didelių, tačiau dar per anksti jais dalintis. Dabartinis mūsų siekis – patobulėti naujajame sezone ir įgauti komandinės patirties – nuo to priklauso sėkmingi startai. Žinoma, dalyvausime „Autoplus Fast Lap“ lenktynių serijoje, ralyje „Aplink Lietuvą“, kurį spėjome pamilti per labai trumpą laiką. Mintys sukasi ir apie ilgų distancijų žiedines lenktynes.

Ką KTK komandai reiškia automobilių sportas?

Automobilių sportas mus žavi ne tik, kaip techninė sporto šaka, bet ir kaip komandinė. Šis sportas – tarsi gyvenimo tikslas, jis turi labai daug dedamųjų iš įvairių sričių: marketingo, fizinio pasiruošimo, verslumo ir yra lyg gyvenimo metamas iššūkis.

Ką manote apie automobilių sporto padėtį Lietuvoje?

Automobilių sportas Lietuvoje tikrai auga ir plečiasi. Svarbiausia, kad šia sporto šaka domėtusi kuo daugiau jaunų žmonių. Mano nuomone, efektyviausia pagalba jauniems žmonėms – žinios ir švietimas, nukreipimas teisingu keliu. Džiugu, kad šio sporto meistrai informacija dalinasi geranoriškai ir laisvai, tačiau pradedančiajam, dažnu atveju, tokią informaciją gauti yra labai sunku, nes jis nežino kur ieškoti, į ką kreiptis. Yra begalės pramintų kelių į šį sportą, tad drauge mes galime tais keliais dalintis, tokiu būdu taupydami pradedančiųjų biudžetą ir laiką.

Internete:

<http://www.delfi.lt/auto/automobiliu-sportas/automobiliu-sportas-gyvenimo-issukis.d?id=73815664>

<http://www.15min.lt/gazas/naujiena/autosportas/kauno-technikos-kolegijos-studentai-jau-3-metus-vadovauja-autoklubui-25-758070>

<http://auto.lrytas.lt/autosportas/du-studentai-kaune-ikure-ikvepianti-kluba.htm>

<http://automanas.tv3.lt/ktk-autoklubo-nariai-automobiliu-sportas-gyvenimo-issukis/>

<http://www.98.lt/naujienos>

<http://www.sportas.info/naujienos/36339-automobiliu-sportas-studentams-tapo-darbu.html>

Virtualios lenktynės – jau Lietuvoje

Komunikacinis pranešimas

2017-02-15

Technologijų dėka automobilių sportas vis dažniau tampa prieinamas kiekvienam, svajojančiam tapti tikru lenktynininku. Profesionaliais simulatoriais vykdomos varžybos, kai virtualioje realybėje vairuotojas patiria visas automobilių sporto subtilybes, skinasi kelią ir Lietuvoje.

Populiarėjančios e-varžybos

Siekiant išnaudoti augantį kompiuterinių žaidimų ir technologijų potencialą pasaulyje vis dažniau rengiamos varžybos virtualioje erdvėje. Vienas iš pavyzdžių – sausio pradžioje Tarptautinės automobilių sporto federacijos (FIA) iniciatyva pasaulinėje CES konferencijoje Las Vegase surengtos simulatorių varžybos, kurių prizinis fondas išpūdingas – 1 milijonas JAV dolerių. Renginyje pakviesti dalyvauti lenktynininkai, važiuojantys naujoje, tik elektra varomiems automobiliams skirtoje varžybų serijoje Formulė E.

Virtuali lenktynių trasa idealiai atvaizduoja realią trasą bei lenktynių metu patiriamas situacijas: avarijas, padangų nusidėvėjimą, energijos suvartojimą, serviso zonas. Jeigu varžybų metu patiriama avarija, automobilis turi būti varomas į servisą, kuriame tvarkomas tiek laiko, kiek tai užtruktų realybėje; sportininkai gali rašyti apeliacijas ir atlikti kitas procedūras, kurios egzistuoja tikrovėje. Pasak FIA prezidento Jean Todt, tokio pobūdžio varžybos turi didelę reikšmę plečiant automobilių sporto gerbėjų bendruomenę.

Lietuvoje virtualus sportas ir su juo susiję renginiai taip pat jau skinasi kelią – Vilniuje nuo praeitų metų pabaigos veikia „Simuliatorių akademija“, kurios tikslas – ne tik suteikti progą iš arti pažinti automobilių sportą visiems žmonėms, bet ir ugdyti visapusiškus lenktynininkus. Pasak vieno iš akademijos iniciatorių, jaunosios kartos lenktynininko Tauro Tunylos, kol kas tai vienintelis simulatorių vairavimo centras Baltijos šalyse, kuriame siūloma aukščiausio lygio lenktynių simulatorių įranga ne tik leidžianti patobulinti automobilio valdymo įgūdžius, bet ir visiškai atitinkanti profesionalių sportininkų poreikius treniruotėms (pats Tauras su komanda taip pat varžybos ruošiasi akademijoje).

Akademijoje jau įvyko Le Mano (seniausios pasaulyje ilgų distancijų automobilių lenktynės, vykstančios Prancūzijoje), 24 hours of Daytona (prestižinės lenktynės, vykstančios Amerikoje) e-lenktynės, kur pagal realias trasas simulatoriuose

sukurtuose atitikmenyse savo jėgas galėjo išbandyti ir lietuviai.

Lenktynės simulatoriais – ne žaidimas

Lietuvių komanda (Tauras Tunyla, Ignas Abečiūnas, Martynas Sidunovas ir Laurynas Černeckas) Le Mano e-lenktynėse pasiekė istorinį rezultatą: kvalifikacijoje užėmė trečią poziciją (dalyvavusių split'e pasiektas greičiausias serveryje rato įveikimo laikas: 3:24:921), o Daytona lenktynėse užėmė 11 vietą tarp 734 viso pasaulio komandų, savo lygio split'e. Vis dėlto vaikinai neslepia, kad tai – visų metų treniruočių rezultatas.

„Neišeis tiesiog atsisėsti prie simulatoriaus ir iš karto varžytis su profesionaliais sportininkais, kurių didelė dalis dalyvauja ir realiose varžybose, o už dalyvavimą e-lenktynėse gauna atlyginimą. Norint varžytis profesionalų grupėje, reikia nuolat treniruotis, važiuoti smulkesnėse varžybose, rinkti taškus, gerinti savo stabilumą ir lentelės reitingą (skaičiuojamas vadinamasis „i-rating“), kol galiausiai pateksi į norimą lygį“, – pasakoja T. Tunyla.

Sportininkas nori paneigti stereotipą, kad lenktynės simulatoriais prilygsta kompiuteriniam žaidimui. Priešingai – jos visiškai atitinka realybėje vykstančias varžybas, kurios reikalauja kruopštaus sportininkų pasiruošimo, tikslumo ir detalių išmanymo, todėl yra puikus įrankis ne tik gerai praleisti laiką, bet ir visapusiškai tobulėti. „Vienas iš akademijos tikslų – sportininkų edukacija. Sieksime patarti, kaip varžyboms reikia ruoštis fiziškai, kokios esminės taisyklės automobilių sporte, įvairių techninių dalykų, kaip kad surasti trasai optimalius pakabos, aerodinamikos, stabdžių balanso, ekonomiško nustatymus ir kitų aspektų, kurių dažnai nežino net ir profesionalūs Lietuvos lenktynininkai“, – teigia Tauras. Pagrindinis paprasto žaidimo ir simulatorių varžybų skirtumas yra tas, kad varžantis simulatoriumi kiekvienas faktorius automobilyje turi realios įtakos galutiniam rezultatui. Svarbiausia čia ne greitis, o tai, kiek mažai klaidų lenktynininkas padarys. Todėl ir pasiruošimas tampa svarbiu faktoriumi norint pasiekti gerų rezultatų.

Pasak Tauro, konkrečioms virtualioms varžyboms komanda pradeda ruoštis likus maždaug mėnesiui iki jų. Svarbiausia užduotis – rasti automobilį, kuris tiktų ir būtų jaukus visiems keturiems lenktynininkams važiuoti ilgą distanciją lenktynes. Tuo tarpu treniruotės vyksta nuolat.

„Per maždaug 2 savaites iki varžybų kiekvienas komandos narys datologo pagalba susirenka tam tikrą medžiagą apie savo vairavimo ypatumus: kaip važiavimo metu buvo sukamas vairas, kaip dirbo kojos, kokia trajektorija įvažiuota į posūkius ir kitas subtilybes. Tuomet analizuojame šią medžiagą ir matome, kurioje srityje kuris narys esame stipriausias. Pagal tai ir strateguojame, kurioje varžybų atkarpoje turėsime pakeisti vieną kitą. Tai – labai svarbu, nes vieni stipresni lėtuose posūkiuose, kiti – greituose, todėl norime išnaudoti kiekvieno geriausias savybes, įvertinti visas smulkmenas, juolab kad tokios

varžybos kaip Daytona, LeMans trunka 24 val., todėl turime sudaryti net miego planą“, – atskleidžia T. Tunyla.

Visiems prieinamas sportas

Pasak Lietuvos automobilių sporto federacijos (LASF) prezidento Romo Austinsko, virtualioje realybėje vykstančios lenktynės patrauklios tuo, kad jose save išbandyti gali kur kas platesnė žmonių auditorija. Automobilių sportas – viena brangiausių sporto šakų pasaulyje, todėl ne kiekvienas automobiliais besidomintis, gali sau leisti važiuoti profesionaliais lenktyniniais bolidais, o varžytis simulatoriaus pagalba galima patiriant kur kas mažesnes finansines išlaidas. Atveriamos galimybės ir neįgaliesiems, kurių dalyvavimas autosporte, kitu atveju, būtų nors ir įmanomas, bet komplikotas. Ne mažiau svarbu ir tai, kad toks varžybų formatas yra draugiškas aplinkai ir, be abejonės, saugesnis nei varžymasis realiose trasose.

Ne mažiau svarbu ir tai, kad toks varžybų formatas yra draugiškas aplinkai ir, be abejonės, saugesnis nei varžymasis realiose trasose.

„Varžybos simulatoriais yra puiki platforma atrasti talentus ir auginti perspektyvius lenktynininkus. Čia galima kaupti patirtį ir tobulėti prieš pasirodant realiose trasose. O be to, tai puiki galimybė niekuomet nelenktyniavusiems žmonėms susipažinti su automobilių sportu iš arti.

Kiekvienas gali pasijusti lenktynininku ir patikrinti, kaip veikia sportiniai automobiliai, pamatyti, kaip atrodo trasos, kaip jie patys elgiasi esant nenumatytoms situacijoms. Tai suteikia žinių ir drąsos, prieš bandymus sėsti į tikrus lenktyninius bolidus“, – teigia R. Austinskas.

Artimiausiu metu Lietuvos automobilių sporto federacija, kartu su partneriais, planuoja rengti e-varžybų seriją, kuriai jau ruošiamasi. Sekite naujienas ir kiekvienas turėsite šansą tapti lenktynininku.

Internetė:

<http://www.delfi.lt/auto/automobiliu-sportas/automobiliu-sportas-tampa-prieinamas-visiems.d?id=73773366>

<http://www.15min.lt/gazas/naujiena/autosportas/virtualios-lenktynes-jau-lietuvoje-25-755908>

<http://auto.lrytas.lt/autosportas/taurui-tunylai-virtualios-lenktynes-ne-zaidimas.htm>

<http://www.alfa.lt/straipsnis/50140739/virtualios-lenktynes-jau-lietuvoje>

<http://automanas.tv3.lt/lenktynes-simulatoriais-ne-zaidimas/>

[http://www.sportas.info/naujienos/36242-virtualios lenktynes jau lietuvoje.html](http://www.sportas.info/naujienos/36242-virtualios-lenktynes-jau-lietuvoje.html)

Marius Végelė: „Lenktynininkai visada gyvena pasiruošimu varžyboms“

Komunikacinis pranešimas
2017-02-07

Marius Végelė – 22-ejų metų ralio lenktynininkas. Vaikinas neslepia, kad automobilių sportas jam jau tapo nepagydoma liga, o ralis sudomino taip, kad galimybės pasitraukti tiesiog nėra. Dėl šių priežasčių jaunasis sportininkas stengiasi dalyvauti visose varžybose, kuriose tik gali ir tiki, kad atkakliai siekdamas savo svajonių parodys puikius rezultatus.

Marius sutiko prisidėti prie LASF iniciatyvos, kuria norima paskatinti domėtis automobilių sportu bei pristatyti jaunąją sportininkų kartą, ir papasakojo savo istoriją.

– Kas tave atvedė į automobilių sportą?

– Galiu teigti, kad atvedžiau pats. Puikiai pamenu, kad šia sporto šaka susižavėjau nuo pat mažens, kai tik pamačiau pirmąsias ralio varžybas. Nuo to karto automobilių sportas man – tarsi liga, kurios neišeina išgydyti.

– Kodėl iš daugelio automobilių sporto šakų pasirinkai būtent ralių?

– Ši sporto šaka man dovanuoja adrenalina. Įsėdęs į varžyboms paruoštą automobilį užmirštu viską, kas vyksta aplinkui ir susitelkiu tik į savo tikslą. Ralio man neatstoja jokios kitos sporto šakos. Tie, kas dalyvauja ralio varžybose, mane supras. Ten verda visai kitas gyvenimas. Trumpai tariant, tai – sporto šaka, kuri įtraukia be galimybės ją mesti.

– Ką manai apie ralio padėtį Lietuvos automobilių sporte? Gal turi idėjų, ką būtų galima pakeisti, kad susidomėjimas šia šaka augtų?

– Manau, kad susidomėjimas raliu didėja, nors, žinoma, augti ir tobulėti tikrai yra kur. Noriu tikėti, kad netolimoje ateityje išvysime daugiau jaunų sportininkų, prisijungiančių prie lietuviškos ralio bendruomenės.

– Kokias savybes tau išugdė autosportas?

– Autosportas – tai daug ištvermės ir susikaupimo reikalaujanti veikla. Sunku išvardinti keletą pačių svarbiausių savybių, nes jų yra begalė. Vis dėlto, ištvermė, atsakomybė, gebėjimas susikaupiti ir atsiriboti nuo netinkamų minčių yra tos savybės, kurias savyje pastebiu dažniausiai.

– Kaip kovoji su įtampa, patiriama varžybų metu ar po jų? Kas sunkiausia šiame sporte?

– Labai didelės įtampos varžybų metu nejaučiu. Stengiuosi į viską reaguoti ramiai, neapkrauti savęs nereikalingomis mintimis. Natūralu, kad prieš startą jaučiu lengvą jaudulį ir manau, kad taip bus visada, nesvarbu, ar tai būtų pirmasis, ar šimtas startas. Tačiau kirtus starto liniją net ir menkiausias jaudulys lieka už nugaros. Nutinka ir taip, kad varžybų metu iškyla kažkokių nesklandumų arba viskas baigiasi, ne taip, kaip tikėjaisi, bet ilgai dėl nesėkmių neišgyvenu. Su kiekviena pabaiga ruošiuosi naujai pradžiai.

– Kiek laiko paprastai užtrunka pasiruošimas varžyboms?

– Tai priklauso nuo varžybų svarbos ir daugybės kitų aplinkybių. Atvirai kalbant, pasiruošimas varžyboms užima daug laiko. Atrodo, kad pradėtu ruoštis kiek tik galiu anksčiau, bet vis tiek labai dažnai pritrunku laiko. Apibendrinant, ruoštis varžyboms reikia ištisis metus. Lenktynininkai visada gyvena pasiruošimu.

– Ar po varžybų nesunku vėl įprastai elgtis keliuose ir laikytis kelių eismo taisyklių?

– Greičio ruožuose iškraunu visą sukauptą energiją. Tikriausiai būtų keista, jeigu sakyčiau, kad po varžybų sunku vėl grįžti prie įprasto vairavimo manierų. Manau, kad kiekvienas automobilių sporto atstovas turėtų skirti ypatingą dėmesį savo elgesiui keliuose. Turime jausti atsakomybę ir rodyti pavyzdį vairuotojams, skatinti juos neužmiršti kelių eismo taisyklių. Svarbu pabrėžti tai, kad gatvės, kuriose dalyvaujame kaip eismo dalyviai, nėra varžybų trasa.

– Tavo nuomone, kiek procentų sėkmingo rezultato sudaro talentas, sunkus darbas ir aplinkybės?

– Manau, kad visi paminėti aspektai yra labai svarbūs. Visgi, talentui skirčiau net 40 procentų, sunkų darbą vertinčiau taip pat 40 procentų, o aplinkybėms liktų 20 procentų. Nesu linkęs savo nesėkmių „nurašyti“ netinkamoms aplinkybėms. Visada galima įdėti daugiau darbo ir savo klaidas vertėtų priimti realistiškai.

– Kokius lūkesčius esi išsikėlęs sau automobilių sporte?

– Nenoriu labai išsiplėsti šia tema. Galiu pasakyti, kad svajonių turiu nemažai, planų taip pat, o kiek jų pavyks įgyvendinti, pamatysime vėliau. Galbūt kito interviu metu galėsiu išduoti, ką pavyko įgyvendinti, o ko dar siekiu. Svajoju drąsiai ir svajonės pildosi.

– Kas tave labiausiai motyvuoja siekti aukštumų?

– Mane motyvuoja geri rezultatai, nuolatinis judėjimas į priekį ir visai nesvarbu, kad kartais mažais žingsniais. Laimingiausias būnu tada, kai nestoviu vietoje, o ir aplink mane nuolat vyksta judėjimas. Be abejo, didžiausią norą tobulėti skatina artimų žmonių, draugų pritarimas ir palaikymas. Nėra nieko geriau, nei žinojimas, kad varžybų trasoje kažkas laukia tavo startų ir finišų.

– Kaip vertini praėjusį savo sezoną? Kokius tikslus esi išsikėlęs naujam?

– Praėjęs sezonas nebuvo labai įspūdingas. Taip sakau, nes esu savikritiškas ir puikiai suprantu, kad galiu ir noriu pasirodyti dar geriau. Daugiausiai važiuojame „nulinukuose“, turėjome vienas įskaitines varžybas – pasisekė gerai, finišavome pirmi savo klasėje, tačiau tai dar ne viskas. Naujas sezonas dar nėra labai aiškus, kadangi ruošiame kitą automobilį. Ar spėsime dar kur nors nuvažiuoti šį sezoną – laikas parodys, bet kol kas didesnių pažadų nedalinu. Jeigu viskas vyks bent šiek tiek pagal planą, tai turėtumėme pasirodyti 3-juose B lygos etapuose.

– Ar turi autoritetų, į kuriuos stengiesi būti panašus?

– Turiu. Labiausiai žaviuosi dviem užsienio lenktynininkais, kurie važiuoja pasaulio ralio čempionate (WRC), tai Ottas Tanakas ir Jari-Matti Latvala. Žinoma, mane įkvepia ir lietuvių sportininkai, visada smagu mokytis iš saviškių.

Internetė:

<http://www.delfi.lt/auto/automobiliu-sportas/m-vegele-svajoju-drasiai-ir-svajones-pildosi.d?id=73674746>

<http://www.15min.lt/gazas/naujiena/autosportas/marius-vegele-lenktynininkai-visada-gyvena-pasiruosimu-varzyboms-25-751526>

<http://www.98.lt/marius-vegele-interiu-su-ralio-lenktynininku>

http://www.sportas.info/naujienos/36118-lenktynininkas_mvegele_svajoja_drasiai.html